

[Svend Jørgensen.]

er muligt, at en ophævelse af indtægtsgrænsen vil medføre en forhøjet udgift for det offentlige — det er ikke alene muligt, det er helt rigtigt —, men det må man se bort fra, når man ellers føler sig overbevist om, at en ændring vil være retfærdig. Der er adskilligt, der taler for at ophæve disse grænser, og jeg skal tillade mig at nævne et par ting. Indtægtsgrænsen svækker initiativ og arbejdslyst hos mødrene, og derfor ser man ofte, at ellers flittige mødre undlader at tage arbejde en del af året, fordi de ellers ville miste børnebidraget. Dertil kommer, at den enlige forsørger har mindre modstandskraft overfor, hvad der kan forrykke økonomien, såsom sygdom og arbejdsløshed, end et forældrepar har, hvor der er to til at bære ansvaret og to til at skaffe indtægten i givet fald. Endelig må man vel erindre sig, at ophævelsen af indtægtsgrænsen vil medføre langt mindre administration, end vi har i øjeblikket, og dermed altså besparelser. I denne forbindelse vil jeg gøre opmærksom på, at man i Sverige i 1947 gik bort fra indtægtsgrænsen. Ganske vist er bidragene mindre i Sverige, end de er her i Danmark; men det må nu ses i sammenhæng med, at der i Sverige er en særlig ordning med hensyn til de almindelige børnetilskud. Vi mener altså, at det vil være rimeligt nu at overveje, om man ikke samtidig med denne 20 pct.s forhøjelse af bidragene, som er foreslået, også skulle ændre indtægtsgrænsen.

Med disse ord skal jeg anbefale lovfor-
slaget.

Evald Christensen: Her er det især børnene, det drejer sig om, og dernæst de enligstillede mødre, og udfra vore synspunkter er vi meget villige til at være med til at skabe bedre forhold både for mødrene og børnene. Jeg kunne også tænke mig, at vi måtte overveje, hvad den sidste ærede taler var inde på, nemlig en slettelse af indtægtsgrænsen; men da vi skal have forslaget i udvalg, kan vi behandle dette og andre spørgsmål der.

Vi tilsiger vor velvillige støtte til lovfor-
slagets gennemførelse.

Ragnhild Andersen: Mit parti er ganske
enigt i, at normalbidraget til enker, rentemod-

tagere og enligstillede mødre bør forhøjes. Jeg kan ikke hilse dette forslag med nogen stor jubel, for det er et led i den kæde af forslag, vi behandler i dag. Derfor skal man også vide, når der er tale om at forhøje bidragene med 20 pct., at man først har taget noget fra mødrene og børnene i kraft af den forhøjede rugbrødspris og den forhøjede mælkepris. Man har endvidere taget skotøjsrabatten fra dem og giver dem i stedet for skotøjsrabatten på 30 kr. en forhøjelse af børnetilskuddet på 28 kr. Det er et minus på 2 kr. Så forhøjer man rugbrøds- og mælkeprisen, som vi allerede har talt om under de foregående lovforslag, og så forhøjer man normalbidraget.

Det må imidlertid erkendes, at der ligger fremskridt i dette lovforslag, og at det er af det gode. Det vil betyde en lille hjælp til rentemodtagere og også til enligstillede mødre og enker med meget små indtægter. Det er rigtigt, som det er blevet sagt fra anden side, at forslaget må ændres, det må forbedres noget, hvis det skal få virkning for den store kategori af enligstillede mødre, idet indtægtsgrænserne for det offentliges udbetaling af børnebidrag bør hæves. Der er efter mit partis opfattelse ikke megen rimelighed i, at indtægtsgrænsen er nede på godt 5 000 kr. i København og derunder i købstæder og landkommuner, nemlig 5 090 kr. i København for enligstillede mødre, 4 490 kr. i købstæderne og 3 770 kr. i landkommunerne. Det vil altså sige, at en mor i København, som tjener mellem 100 og 110 kr. om ugen gennemsnitlig året rundt, ikke kan få sine børnepenge udlagt ubeskåret; i nogle tilfælde vil hun slet ikke kunne få det, i andre tilfælde kun en mindre del. I købstæderne må hun kun tjene mellem 90 og 100 kr. og i landkommunerne kun mellem 80 og 90 kr. for at få bidraget udbetalt.

Det glæder mig meget, at det ærede medlem fru Nina Andersen her i dag på sit partis vegne udtalte ønske om at få disse bestemmelser ændret, således at indtægtsgrænserne blev forhøjet. Mit parti har tidligere stillet forslag om ændring i så henseende, men desværre ikke fundet tilslutning dertil fra det ærede medlems parti, og derfor glæder det mig i dag at høre både det ærede medlem fru Nina Andersen og den ærede ordfører for det radikale venstre, det ærede medlem hr. Svend Jørgensen, træde